

ایلوپنہ غاتیا

2 میکوپنہ

- (1) خرم: مہر آتا ہمسفر
(غمنوار حیات)

3 میکوپنہ

- یات: ہائے بے
(عبداللہ آزاد بلوچ)
8 خلقی درویش: چنکی
(عصمت بلوچ)
غزل: وحید ہراز، بیسیہ

4 میکوپنہ

- بوگ شوگ: ریٹائر مروت آغلام آن ہرکس ہزار
(ڈاکٹر محبوب شاہ)

5 میکوپنہ

- سفر نام: مائیکیل اسکان ناخید آک
(فیض اللہ فیض، بیسیہ)

6 میکوپنہ

- نوشتا تک: ادبی نظریہ انت اسے؟
(احمد سہیل)
افسانہ: ای آجو متنگ خواہ
(عامر فیاض)

7 میکوپنہ

- افسانہ: کئے کوئی اف
(شاہ فیصل بلوچ)

8 میکوپنہ

- جاچ: ”جینی مارکس ناخط آک“
(جعفر قمرانی)

All About #Brahui

کوئٹہ

براہوئی نابابت براہوئی ٹی

دنیا نا آجبت

(شوگال)

انسانی شومنداری ناسوب آن ہراڑے آسراتی تا کسراس
ملنگانے، ہموڑے بندغ نا چندا کن پین کبھی ویل آک با
پنوک سلوک اریر۔ دا ویل آئیٹ غٹ آن بھلا ویل
چاگر دی کچی نا۔ ہراڑان نئے بیرہ بندغ نا جان جوڑی
کن ویل آک دوی مسنوبلکن دے انا باسنی ءتوروک آ
لیم ”اوزون“ ء ہم ہنداخ نسخان رینگانے کہ ڈغار نا
ٹپیر پچر دوسا کنگ ء۔ ہراڑان توانائی نازیات کاریم اٹ
انگ نا گرج آک ودانوں ہندن گلشیر آتا دیر متنگ نا
سوب آن دنیا ء فوکاپ آتا گرتی ہم گھیر کرسا۔ ہندن
کنوئی دیرانا کمبوتی نا ویل ہم غٹ آن بھلا ویل گوندنگ
انگ ء۔ مچ آ دنیا کنوئی آگرتا کمبوتی مون تننگ
انگ ء۔ کروڑ آ بندغ آک لنگڑی وینگ انا گواچی ء۔
کشت وکشارو ہڑدے نا کاریم ناگرتا واپار تون گنڈوک
بھلا بھلا ادارہ خاک ارب آروپی تاکلیا کنگ اٹی ء۔ و
دانا زہم دن تمنگ اٹی ء، کہ کروڑ آ انسانک لنگڑی وینگ انا
گواچی متنگ اٹی ء۔ ہڑدے آ گرج انا گرتا کلس
بندغ ناوس و پچاغان مرمسا۔ دنیا دا وخت اسکان

انسانیت نا اے ہندا آ سرمتنے کہ انسان گرتا تیان ایڑتر
مرے۔ راستی تو دادے کہ اینو ہم گرتا ک انسان آن
ایڑتر ء۔ انسانک گرتا تارندائی رمب کنگ اٹی ء۔ بیرہ منہ
بندغ ء کہ ہرا فلک پین ہزار متنگ اٹی ء۔ ولے ولدا ہم
اوتفا جو فٹی کمبوتی بنگ اٹی اف۔ دن کہ اینو نا دنیا نا غٹ
آن بھلا ویل دہشت گردی پانتنگ، مچ و دنیا ملک آک
دانا ایسری نا چاری ء۔ ولے کساس کنگ مریک کہ
بروک آ وخت اٹی دیر غٹ آن بھلا ویل مرو و ہندا ہمو
ویل مرو کہ ہراڑا بھلو بھلو جنگ مرو۔ اسہ کنڈ آ کنوئی دیر
اناکتی نا خلیس، وایلو کنڈ آ باسنی نا ونگ ناسوب آن
گلشیر آتا دیر متنگ آن نوکاپ نادیرانا بھازی نا خلیس
آجبت نادینا نا کاٹم ناغل جوڑ مرو۔

ہینکار و شوکار عبدالحمید قلات پرنٹرز ٹیل روڈ کوسٹغان ہینک کرسا 302
فیبر 1 یونیورسل کمپلیکس جناح روڈ کوسٹغان تالان کرے

خزم (1)

مہر آتا ہمسفر

..... غمخوار حیات

(مجل، تربیت و لارہ نا خواجہ) مہروان آ

سنگت نور پرکاشی و ہندا مہروان آ ورنانا

بسملی آ ہشتادہ تون ”ودار نا خواجہ“ اوار

اٹ دا ڈیہہ وڈ غار آ خاخر دینے و ہرسال
پوسکن ء ٹھپ اس حنک کا ہک اٹنے

اونا چپی ٹی ہزار آ ڈردی آ ہیئت آک تسر،
چندی سوال آک تسر۔۔۔

اونا زڑوک آ حنک کینسر نا خلوک تسر، ودا

ناچوڑ آ نا جوڑی آن اونا لاغرا نگا بدن، پین

لاغر و زور کس، و لے دا اونا چیرت کس کہ او

مدامی پاریکہ کئے کینسر مسوس و لے داسہ

ای الحمد للہ جوان اٹ۔۔۔ دُن پارسا اونا

دروشم آ زندگی نا ڈیوا اڑنا مرسا ہندا اومیت

ء درشان کریکہ کئے داسکان زندہ مروٹی

۔۔۔۔۔

تین کن، پین اسے کن ہرا کہ کنا اُست آن

بھارخو ک ء اوڑ کن۔۔۔

تینا لمہ باوہ خاہوت کن تینا خلق و راج

اکن۔۔۔

کئے خدمت کروٹی ء۔۔۔

تینا مخلوق و تینا راجداری نا۔۔۔

کئے شاعری ٹی مون مستی دا ڈیہہ نا بزرگ آ

مخلوق نا دُء ء بیان کروٹی ء، دا ڈ غار آ

شوراک نا ڈول تالان آ ٹھپ آتا درمان

ء لوڑا آیت کروٹی ء۔۔۔

کئے زندہ مروٹی ء، دامنش تے کن، دامنش

تے کن، دا نا ملگوار، گدان و شوان

کن۔۔۔

کئے زندہ مروٹی ء۔۔۔ دا ڈ غار ء چلتن

وبولان ء کیکان و شاشان ء کئے شیر تے ٹی

نازیونی ء۔۔۔

مہرو مابت انسانیت نا شینکاری

کن۔۔۔ کئے داسکان زندہ مروٹی ء۔۔۔

ڈنکہ اونا ڈلہ انگا خن نیٹ داسوال ہم نظر

بسکہ کہ نا ڈیہہ انا ہر دے ہرٹو اٹنے جتا ء

وڑا سے ٹی بریک۔۔۔

ہر اتم خاخری آ آگست بریک اگست ہر وڑ

اوتون کنا مہالو کھوی حال حوال میسنجر و

وٹس ایپ آہرے نا ء کس و لے ای او تینے

مون پہ مون غفوی مٹن۔۔۔ استن او

ہر وخت پاریکہ ای نے تون ملنگ خواہ

و لے دسچا اٹنے بریر تمونہ۔۔۔

فروری نا نوزدی سرشام آ ای ہر اتم شال آ

رینگٹ تو ہمسفر تینا ہندا زیبا انگا ہشتادہ

تون کنا بچر آ سلوک کس۔۔۔ اولیکو اوڑ دہی

ٹی داتا اثر آلو کزن تینے مہالو ختن سر یاب نا

سادات ہوٹل آ حسن ناصر ہم نن تون چاغا

اور مس۔۔۔

حسن ناصر آن موکل کرین ون سنگت نا چند

انا اُرا آخا اوقا ماما سے نا اُرا غابسن،

داڑے و چا مس، اسہ پین مہروان اسے

تون گپ و مجلس مس ولدان نا رخ آن پد

دکان نن پین اُرا سے آن ء تیر کنگ کن

ہنان۔۔۔

دانیام اٹ اونا شاعری، خواتنگ و زندہ

آجبت نارداٹ بھار آ ہیئت و گپ آک

مسر۔۔۔ ای اودے تینا نوشتہ کروک آ

کتاب آتا نیکی اس ہم تسٹ کہ ہرافتے

کن ختی اوپاریس۔۔۔

شاعری نا تینا بارداٹ اوپارے کہ ای

زوت اسے آن شاعری نا بنا ء کرینٹ

ہندن بس چار یا پنج سال مہالو۔۔۔

او ایم اے جرنلزم نا ڈگری ء سرجم

کرپس۔۔۔ و 2024ء اٹی اونا اولیکو

براہوٹی مجموعہ کلام ”ودار“ (انتظار) نا پین

اٹی بلوچی اکیڈمی آن شیک مسوس و

کتاب نا شینکاری آن اوگل آن بال

دستی راستی مریرہ، ادبی مچی اسے آن

وانحب مریرہ، داسہ نما دور ء، بروک آ وخت

اٹ نئے دازبان وادب نا کالجوائی ء کروٹی

ء۔۔۔ ہندا ڈول کئے آن زیات مہر آتا دا

ہمسفر آ اونا ادبی اُستاد جمید عزیز آبادی زور

شاغس تینا ڈول ڈانغاس ہم کہ فی امر

اسہ رخ اسے نا بہانہ ٹی اوجوان انگا پروگرام

ء اللہ۔۔۔ گزاد اُرخس بھار پاننگ آن

گڈ اوپارے کہ ای اسیدکا ہندا، رخ انا علاج

کن سکھر نا ڈاکٹر اسے آ کاوہ ولدا

بریوہ۔۔۔ دُن اسکھر آن ولدا شال آ بس

نن تون ہمسفری کن امنا کرسا تیار

مس۔۔۔ دان کن ای اونا مہمان تسٹ او،

رخ انا تکلیف آن غاوتو، پاریکہ داسہ

بیدار اٹ۔۔۔ سکھر نا ڈاکٹر نا تروک آ

دوائی تیان جوان مسٹ۔۔۔

نن سہب مس۔۔۔ سہب اتون ہر اتم نن

اسلام آباد کن دروک آ گاڈی نا ہندا آرہنگا

وسر بلکن تو شال انا گورچ و سواتو نا بچر کن

سلوک کس، سنگت نا دتاخ آن گڑاس

فاصلہ غاکشم پارہ حاجی شاہ بیگ شیدا

صاحب ء نن ہر فوٹی کس (نور پرکاشی تینا

ہمسفر متنگ کیو۔۔۔ داڑان کئے زرس

اُست کٹی متنگ کس کہ اوڑان مُست ناسہ

پین ہمسفر اس نور پرکاشی ہم داسفرائی اوار

آن تینا ذاتی ویل و کاریم تا سوبش و پنج

اٹی کس کہ اونا بنگ ہم پگ متنگ آلو۔۔۔

ہنداڑان ای دا سنگت آ زیات زور

شاغٹ کہ دارغ اسے نا تکلیف ٹیبلٹ

اسے نا کنگ آن کا ہک چنگ۔۔۔ نی بر

جوان ء موقع اسے فی ایلو نوشتہ کار آتون

(برجاء)

یات ہائے بسمل

بسل ناجون بے دژد آ کیمنر نادوئی کس۔ دیک منٹ اسے ء۔
"جیجا! داکنا چنآء" کیمنر نانا جوڑی گڈیکو دے تے ٹی پین

.....عبداللہ آزاد بلوچ

اسد دے اس ہر اتم دے ٹک ترسا اونا کوٹھونا
کھڑکی آن چٹی پترینگا، بکل تینا ڈائری ٹی
نوشتہ کرے: "اینو ولدا دژد کئے سہب
تمنگ آن مست ٹوہا۔ ولے شکر ء کئے کہ
زندانا اسد پین دے اس رینگا کئے۔"
بسل ندیم، پین اونا مقدر ناداستان ء بیان
کریکہ۔

دن کہ اسد پھل اس بے دژد و دوا سے ٹی
بلوک زباد بختنگ۔ ہندن بسل ہم تینا است
اناد دے تینا لوز آتے پھل آتا دستہ اٹ خلسا
درشان کریکہ۔

اونا زندانا کل آن بھلاق تینا لوز آتے جُج
کرسا شاعری نا کتاب "ودار" نا شینگ
کنگ کس۔

اونیم نن اسکان تو سکھ لوز آتے ٹی گم شیر
نوشتہ کریکہ۔

دژدانا دوا کلسا تینا خیال آتے کاغذ آتیا
نوشتہ کریکہ۔

ہراوخت اسکان کہ اونا دارا ایرمس۔

دے ء، ولے کنا لوز آک اسد بھلو معنی اس
تخرہ۔"
زندگڈی دے تے ٹی..... ہسپتال اٹی.....
نن نیمہ..... بسل نالہ اونا کاٹم ء تینا زان آ
تخاس..... وخت اس بسل سنجال کرے
لمہ ء مونجا خنا بختندہ کرسا پارے "جیجانی غم
کپ۔ کنا لوز آتا بھگی نے تون مدام گون
مرو۔ اگہ ای زندہ سلو یا سلر، ولے کنا لوز
آک مدام نے تون زندہ سلور۔"
"لمہ جان نی ہرس، اگہ ای کہو ولے کنا
شاعریک کنا لوز آک مدام پھل انا دژد آباد
ترسا کرو۔"

بسل تینا کتاب نا اولیکو پتہ ء ترسا پارے، دا زور خلسا کریکہ۔
مدام زندہ مرو کئے یقین ء۔"
لمہ بسل نادو ءخن تینا تخاخن تے ٹی بروک
خوبیک آتے ڈکسا چاہس کہ بسل نازندانا
بڑا ء، ای سر پندر مروہ کہ کنا زندانا منہ

دا اونا گڈیکو ہیبت آک سر، ہمو شام بسل
موکل کرے، اواسد سیر ءتق اس خاچا۔
بسل ندیم ہنا، ولے اونا کتاب "ودار"
زندہ ء۔ اونا لوز آک کل انا است آتے
کپ کرسا بسل نایات ء ترسا کنگ ء.....
گڑا ہراست توار خلنگ ء "ہائے بسل نی تو
ہناس ولے نالوز آتا زباد مدام تہم نامستائی
ء ترسا کرو۔"

مسکہ گڑا نن گل آن بال مسہ پین غم یا کہ
خوشی ء چچتو نہ۔

غزل
وحید ہمزاز بسیمہ
مرو چرچا حُجبت نانا دنیا مرو قاتل
کرو انصاف نن کن اونا اللہ مرو عادل
انت دنیا ننے پاک ننے افگ اصل پرواہ
کرو کل ء خدا شکی ننا دشمن مرو شیکل
خبر تہمو پداچ آ جہان اٹ داننا کسہ
عقل نانا خلوک آتے کرو پہہ اومرو عاقل
ظلم احس یک دنیا خلے زور ء زور اور
ننے نس اف ننا طاقت ننا مون آ مرو قاتل
ننے بشے ننا سمت امرزون جتا مئن
کرونے گیرام نا ہمزاز ہندا مرو قابل

آتا دسگ زوت ایرمس۔ ہندن ہفتہ
اسے آن پد ملک آک خن کریر، غلہ خاک
پیشن مسر۔ ملک مالک آک گل آن بال
مسر۔ انتے کہ اوقا کٹ یکہ ہندا ملک
آک سر، ایلو اسد خراس یاچ یا کہ منہ
ہیٹ، میٹل سر، پین اوفتے فچ اسد گڑاس
الو۔ ولے او بھاز خوش سر۔ وخت اس
شامی تیان مجلس کچاری کریرہ گڑا ای بابو
تون اور اوقا مجلس کچاری ٹی توستہ، خف
توریہ، ولے کئے گڈہ ہلکے، ای زوت
تنگان ہلکے۔ گڑا بابو کئے بڈ کریکہ اراغا
ایسکہ۔ ہندا دژد اوقا کچاری و مجلس ناسرحال
فچ خراس میٹل ہیٹ، امپنگ، ایلو ملک آتا
زی آکس۔ پین ننے کہ اسٹ نا خلاف ء
کریرہ ننے کہ کس اسے خراب پاریرہ۔ ایلو
ہروخت اسٹ ایلو نا ملک ء کریرہ۔ ہندن
ملک آتا کاریم تیتی یا کہ برام یا پڑس اس
مرو سس گڑا اسٹ ایلو نا ایلیم آنا بار کوپہ
سرہ۔ ہندن نن چکا چوٹوک برام اس
مرو سس یا کہ بندر اس کبوس گڑا بھاز
خوشی کریرہ۔ انتے کہ رش مسکہ ایلو کنگ

8 خلقی دروشم چتکی

بائس تے تا وتر کریر، او ہم بھاز لاغر
موسر، ولے فچ آتیا بار زیات بیمار متوس،
فچ آک اوھیان زیات بیمار، ایلو ریش
مسر تمارک۔ انتے کہ او سا ہدارک پیست
شولنگار۔ اسد وار پدا او تینا کھڈا تیان لنگار
ایلو ہرا کہ غلہ دسوئی گڑا سر، دن کہ لنگار،
فچ، کیر، تورہ، پین بھاز، دا فچ آتے اور
کریر راہی مسر ملک آتیا۔ گڑا ای ہم بابو

دے آن زیات سہب آن شام اسکان
لنگار کریرہ، ایلو کین کریرہ، ہندا خاطر آن
چٹ جوک خلک تمار۔
ہندن دیک گدریتسا قوم کٹھان نا دیک
یکہ دسگ زومریک، ہندا سوب آن ملک
تون اور ہناٹ، اودے ملک تسٹ، فچ
آتے مہار کریرہ۔ گڑا بابو و ایلو گل ملک
مالک آک تینا ملک آتے دیر، ملک آتے
دسگ دے آن زیات خلنو۔ انتے کہ
یکہ دسگ زومریک، ہندا سوب آن ملک

بھلو وخت اسے آن پد ملک آک بار سر۔
ملک مالک آک اسٹ ایلو ناچ (لوک)
آتے آڈ کریر، ملک آتا نم بڑی کن۔ ہرا
ملک آتے دیر کنڈ کریر، اوفتے کن
کارگیر تے جوڑی کریر، کہ اوقا کڈ آتے
خراس تا ملک اٹ قفہ۔ ہندن لنگار، مالہ،
فچ، کین ایلو انت اس کہ ضرورت نا سر او
فچ آتے ایجا کریر۔ ہندا دژد ملک آتا
نمبڑی نا بائس، ہراست تینا ملک اتون
مشغول مس۔ ای ہم تینا پیہہ تون ہڑدے
ہنا ء، فچ آتا مہار کنگ کن۔ ملک آتا
نمبری دیکن تا تفنگ پیست دے آن زیات
خلک۔ اوکان پد فچ آک خراسک چٹ
سوہی مسر تمار۔ گڑا اوھیکن خاران آن اسد
فچ والا بگ جت اس نسک، ہموژان دارو
ہلکر ایرس، فچ آتے بائی تر، وکوہان، بغل
آک تاریش سر اوقا دارو خلک، تا کہ زو
دراخ مریر، پدا اوفتے کہ دیم بھاز تر کہ
زوت اوقا جان تا سوک و در او پڑور مریر۔
خراس تے ہم فچ آتیاں بار دارو تر اوقا
باستاد آک چٹ ریش موسر، چٹ آک

.....عصمت بلوچ

بوگ شوگ 2

ریٹائر مروک آغلام آن ہر کس بیزارے

.....ڈاکٹر محبوب شاہ

سکینہ اُٹ۔ سا تما میک اپ کتنے۔
است اٹ پاریٹ بندرغ میڈم آتے
سہب انا ہرے بیگہ ناخن اٹ چپ تا،
ولد اگہ عامیڈم بس پارے، نی دا اپ ٹو
ڈیٹ اٹکا مشرے امر تاتی پارلیس؟ جوان
مس بین کس الو نہ تو مرک وزند کریٹ
نئے آن۔

ریٹائرمنٹ ناگراس اصول ء، ہر دفتر
آن ریٹائر مسس، مرک اسکان گام
تخپہ اٹ تے، انتے کہ ہر عزت و
شرف مست کس واسہ متنگ کپک۔ ننا
گچین ء پروفیسر سنگت اس کہ وخت اس
یونیورسٹی نا بھلا بھلا کڑسی تیا جو کہ کس،
یونیورسٹی نا بارواٹ پاریکہ دانالہ ء،
نئے پڈچچ آن بیدس ہر وڑاٹ ولفنگ
ء۔ ریٹائرمنٹ آن پد ہم او یونیورسٹی
آن است ہر فتوکہ، ہر اتم تینا
ڈیپارٹمنٹ اٹ تینا بھرتی کروک آ
استاد ایتیا بسکہ، گیشتر اونا ہم زبان استاد
آک دروازہ غاتے تینا تہہ آن بند
کریہ، چندی ہم پیالہ غاک اودے
غنگ تون کسر ء بدل کریہ۔ پاریرہ
امبل سہبت تیری کن بنگ ء،
ریٹائرمنٹ آن پد ہیبت وگپ آتیٹی
تے اسل خونداف۔ چڑہ بے سورہ ء
ہیبت کیک۔ مدام بنگ تون ہراسٹ ء
فون کریکہ، ہم نوالر سنگت آک فون ء
تے بند کریہ، بھاز آک بلاک کریسر
تے۔ وخت اس کہ ہندا استاد دفتر میر
انا بیٹھک کس، سہب بیگہ ورگ چرگ
کس، پکنک وکوب آتا موٹل کس،
کرخہ، چلقن، و بولان آہنگ بنگ
کس، واسہ تنیا پیری کیک۔ گاڈی ء تے
دھکے تروک ء کس الو۔ ایماندار زندانا
گڈسراٹ اسہ دے عجب ء جوان ء
ہیبت اس کرے، پارے شاہ صاحب!
ورخ کہ است آتا مردم شماری ہم مسکہ،
جوان کس۔ بین ناسا تما کہ دنا است اٹ
اخس ء آبادی اسے۔

پگہ یونیورسٹی آفیسر ننا خاہوت نے آ
بریک، نادرغ خواہنگ کن۔ ایلو دے
50 مشر 20 میڈم اسہ اسپورٹس آفیسر
مشر اس ارا کمپیوٹر آپریٹر مشر، بین تے
بین ہاسٹل اٹ پوچہ خلوک آہنگی ہم
چھٹی ہلکوس، رجسٹرار وار وار سوج
کریکہ دی کس داخن شیف زاکار ء کل ء
فریشان کرے۔

اسٹ تا کہ کلرک نا نوکری آن ریٹائر
مسوس ہمو ہٹل نا تڑہ غاکوٹ بھا
کریکہ، ولے خٹک تے مدام رومانک
مجلس آتیا توروک کسر، اسہ دے سوج
کریٹ سنگت! نی کوٹھ ء ہور اٹ
ٹیفیسہ امر چاسہ کہ کوٹھ بسن ء یاخسین
ء؟ کوٹھ والا پارے داتو ساف ولے ابا
ایماندار وصیت کریس کہ ارا واکوٹھ ء
ٹیفیسہ مسٹیکو وار گراک نادوٹی ایت تے
خوش کریک۔
گیشتر ریٹائر مروک آ میڈم آتا ہم ہندا
حال ء عمر انا کھڈ کوڈ آتے میک اپ نا
لوڈ ووزاٹ ڈکرہ، اسہ میڈم اس سال
دوازندہ توٹمکا کہ ریٹائرمنٹ آن پداسہ
دے کاریم اسٹی دروازہ ء تے تکلیفیت
سوزارنگ ء بلہ اس پیش تما، ای سوج
کریٹ تاتی میڈم سکینہ ہرادے؟ مخا
پارے شوم مخرہ کہہ۔ ابا ہندا کئے، ای

چاریکیو پیرانگانہ دناک تے تما سرگڑ
ء زڑدلو آنا رکتک، گٹ تے توسوس
پارے، یارکن تون مال، مڈی، جاگہ ہر
ہوتم سرمریک۔
اونا ننداٹ ایلو ریٹائر سنگت پیشانی ٹی
تینا خلک پارے مسہ تو ء یونیورسٹی ملازم
آتے پنشن اف، اسہ خود بین اسے آن
پنچ ہزار وام ہلکٹ دے اٹ دہ وار فون
کیک نی سوغند ہر ف ایماندار ی ٹی پا
کرونا نا ویکسین تو خلقتس۔

گڑا گچ ارے ولے کئے ٹی حال اف۔
پنچیکو چپ تولوک کس، ریٹائرمنٹ آن
تے شش تولوک کس، کٹم اٹ نوکری
کریکہ، کش تر سار تندر ء مخک اس کرسا
پارے نم کل کٹانزے تینے آنبار ء
جروٹ پڑے محبوب جان یار نی تو
ڈاکٹر گلبدن نا تولوک آ مشر ء جوان
خناس ہرا کہ ایف سی پی ایس کنگ ء،
کل اسہ ہندا وکریہ۔ پارے اگہ دامشر
کن تون برام کے باوہ تے اخس کے
لب تھے ایتوہ تے۔

ای کرار ادو ء کوپہ غاتے تختا پاریٹ
صاحب اگہ گلبدن نا مشر او کرے گڑا
نئے بنگرے۔ کل مخار۔ امبل پارے
یار نی تو اسل مجلس نا مڑدار اسے اُس۔
امر جوان دیوان برجائس، معصوم آ
است آتے منوجا کریس۔
ریٹائر ء اسہ سنگت اس کہ بھاز سادہ کس،
پدارا گودی تے کزیت کریس، بین
برام ناکس ء پانگ کتو کہ، یونیورسٹی گرلز
ہاسٹل نا وارڈن اسہ دے اشارہ ٹی برام نا
سلہ خلک تے، داسادہ غا بندرغ اسہ
دے ہاسٹل نا دیوال آنوشتہ کرے زیا

کریٹ، ای پاریٹ انت اس؟
پارے ہر اتم بھانک بندمریک ریل ہم
ہوتم سرمریک۔
اونا ننداٹ ایلو ریٹائر سنگت پیشانی ٹی
تینا خلک پارے مسہ تو ء یونیورسٹی ملازم
آتے پنشن اف، اسہ خود بین اسے آن
پنچ ہزار وام ہلکٹ دے اٹ دہ وار فون
کیک نی سوغند ہر ف ایماندار ی ٹی پا
کرونا نا ویکسین تو خلقتس۔
ہرا کہ ریٹائر عاشق آک سر دار اٹ نا
ہیبت آتے اسل بنوس تینا رومانیت نا
کسہ غا کتاب ء ملار۔
اسٹ تا پارے یار محبوب جان فلانی
جنوزان اخس زیبا ء، است خواہک
رسال مون ایتو، ولے خلیوہ، جاتو نا مشر
آن تنک تے ہندا خہ تر خانوٹھی آنبار ء،
نت تے تینا مچ کیک، ہمہ رلی مچ
مریک، اسہ دے نیم نن آ بیدس میکپ
آن پٹ آتے تینا ملاکے آن ارے،
جانو! ای امی خٹکوہ؟ ای پاریٹ تے خدا
غا اگہ آیت الکرسی کئے یات متوکہ ایتو تو
ای سفا سکسوٹ۔
ایلو ہکل کرے فلانی میڈم..... او او او
..... عمر ء کنگنے ولے دمب آن سمانک
ماڑی ہیٹ ء، ارا وادو ء تے خواہست
شوم منتو، آسودہ مسکہ بے نصیب۔
مسمیکو ہرا کہ جٹ اس مست کڑسی آ
اشارہ ٹی نماز خوانا کہ سنت و نفل آتے الا
ارٹیکو برام کن بیڑ بٹے، پارے گرلز کالج
نا پرنسپل نا جندہ وار برام نا کلہو مون
تس ولے کن تون جاگہ اف اراغا
دریٹ تے تاتہ نا مشر پا ہوا بیتک تیتے۔

کس منے یا منپ دا پک ء، ریٹائر
مروک آہر بندرغ نا خواست ورنائی نا
مریک، کنا ارامسہ ریٹائر مروک ہونگت
مدام سہب بیگہ چوڑی گلی نا چکر ء المی
خلیرہ، گڑاس دوہرے برف ولے است
ء بے مراد کپسہ۔ ہندن ء ریٹائر ء
گڑاس سنگت بین ہم ارے ہرا کہ تیتے
خوش خٹک کن متکن آیات آتے خن تا
مون آواست انا بالغ آانگ کن بے
ارغ آکا میڈ اتون گدان ہٹل نا
پدین آسٹھا ٹی غم تارن آچھل آتے
خرن آچا نا باسن ء دیر لیرہ، رکابی ٹی
تخوک گڑا نا اسہ ٹکر ہر فرہ ایلو فتنے تا
بش متنگ نا وخت شوگر نا نا جوڑ اس
جیب اٹ شاغک، رنگ خلنگ آن پیر
خٹکپسہ، ولے اسہ ایلو نا دوٹی بلیرہ بش
مریرہ۔ شست و پنچ سال نا عمر اٹ ہم سے
سد والا بلیڈ اٹ ریش بروت آتے
روترہ، گڑاسے تو سینٹ اسپرے ناوس
اف، مڑہ غا تا عطر خلیرہ۔ پنچ آک تا
متکن ء، ولے کلف وکائن بینرہ، مجلس نا
بنالیشتر عشق انا گواچی متنگ، زلف آتا
سیٹا، وارٹیکو مسمیکو برام آن مریک۔
کامیڈ آتا ثواب اٹ مجلس زرگزرائی و
مالی تنکی آایسر میک۔
ملکی تاریخ، انسرجنسی، لٹ وپل، عدالتی
بے انصافی، بیگوئی، لٹ وکٹ، ٹھپی
ٹوری آجون تیا اسل ہیبت مفک، مدام
برام کنگ نا افسانہ غاک ء، مخک وٹاکو
تیتی دیوان پنوک آ شاعری و عشقیہ
داستان تے درشان کیرہ۔ ایتو کہ مجلس بنا
کرے، غریب ء سنگت اس تا سلام
شاغا بلشسا خید اٹ اسٹ زررداری و
شریف خاہوت ء کریگ تر سرتوس
پارے خدا خلے خن شیف آکماش آتے
اینو موٹر سائیکل اٹ تیل شاغاٹ
چاہست کہ آخری زمانہ ٹی دجال بیش
اسے آنتے بریک؟
ای پاریٹ تے بلہ ہرے کرلیس؟
پارے ای ہیست سال آن آزموندہ

نوشتانک

ادبی نظریہ انت اسے؟

.....3.....

.....احمد سہیل

داڑے نظریہ نا نظریہ غاتا حیثیت اٹ نمائندگی کننگا نے، وکرہ جماعت اٹی ہرا گڑاک خوفنگرہ، اونظریہ ناچندی وچندی تنظیم وحاکیٹ {اسٹبلشمنٹ نا سلاہ تروک نک آک مریرہ۔ ہرا من منشائی (فکری و نظریاتی زوراک اس ہم) مریک وطالب علم آتے پارت کننگک کہ زبان، معرہ ویتنے راجی وڑاٹ فکری کھول آتینا فکری ٹہنداری و زیبائی ویک کے۔ داہیت وگپ نظریاتی مریک، دن کہ دن پانگا کہ نوشکار کسکے، و اوڑا د فکر و بیٹ کننگک، ہرا وڑ اسے نا وڑ اسے ٹی سکہ بند آئیڈیالوجی نا وڑ اس پانگک مریک۔ گوڈ دا کہ ادبی نظریہ نا نظریہ غاتے پورورا سٹی نا وڑاٹ کننگک، و نمئی کھول آن ہم تینے چپ تننگک۔ دا وڑاٹ فکری نک آتینی دانا سفاشر و مفنگک کن ہر ہموگڑا کننگک ہرا اس فکری زوراک اسے نا وڑاٹ مونی بریک۔ نصاب و سوگوکنگ نا دا اڑان اگا وڑ تیان و۔ دا وڑے دا تاریخی تحریک نا حیثیت اٹ نظریہ نا اہیت و امنا کوننگک و پیش کننگک۔ دا وڑاٹ تعلیمی تقویم نا بندا و آ ٹہینگا نے کہ ہیل کننگک ہیرہ اسے وڑاٹ پک منگ کیک، ہرا وڑے خاص وڑاٹ گڑاٹ ہیل کننگک۔ و لے ہماز پیدوار وڑاٹ ادبی نظریہ نا تعلیم راستی نا اسے وڑاٹ اٹ او نا تعلیم نا تھیوری نا حیثیت اٹ مفک۔ دا فکری نک انا سلاہ کننگک کن ہماز اہیت آک اریر، دانا بھر خوانگک نا دروشم اٹ مونی بریک۔ استاد آتے نمشت اسے نا بابت گڑاٹ پاروئی نمک، و وخت اس پک ساڑی یا سرحالی نظریہ جوڑ کروی نمک، ہرا ادب نا کل درس و تدریس اٹی فریشانی نا سوپ جوڑ مریک، و دا وڑاٹ خواست کیک کہ جے ہلس ملر Hillis Miller -J {

بی تھیوری: سچ نا درست راستی نا ڈاٹ اٹ چندی وڑاٹ تدریسی مواد اوار و، ہرا ہیل کروک آتا کل اسلوب آتے پورویک۔ اوٹی نمے 30 ہڑوے ٹی سچ، 20 مشغولی سرجز، 180 اسٹ آن زیات گچین کروک سوچ، 60 گوڈ و نوشتانک، 20 نوشتانک نا سوچ، کونز، ہوم ورک اسائنمنٹ، ٹیسٹ، و پین ہماز گڑاٹ ملک، سچ و کاریم گئی تیان طالب علم آتے نمشت نا کڑمب چا ہنداری دوئی کننگک کن ملک ملک۔ کنا دخواست و پٹ و پول ہفت آن ہلیس دوازدی (مڈل اسکول و ہائی اسکول) نا طالب علم آتے کن کس۔ ننا کر آادب نالس خوانوک ادبی نظریہ تون زیات است خواہی تچک، اسنے کہ اودادے

افسانہ

ای آجو مننگ خواوہ

.....عامر فیاض

ہراتم داکائنات جوڑمس، ای اوڑان ہم مسٹ ودی سٹ، مزہ ناہیت دادے کہ کنے نمے باوہ ارے، نمے لمہ۔ ای یتیم اسے اٹ۔ ہندن یتیم مروٹ، وخت آن پیش تمسا ایلو ساہ ناتے ہلنگ تون ولدا او نا جون اٹ بیہو۔ دا چکر ہندن چلینکس کے۔ افلاطون کنے پہہ متو، او تینا فن اٹ کنے تینا سوچ انا وڑاٹ تھپیہہ

اتون اوار اوار ای بھلن مرسا کریٹ، و لے ہراتم ای بھلن مسٹ، گڑاٹ ای پین مکر مکر مسٹ۔ دن چاکہ ای ہمو گوازی مروک آپڑل اٹ ہرا نا کمرتے گوازی گرک کپ کپ آجوڑ کرسا اودے ولدا اونا اصل دروشم و تیرہ۔ دا دروشم نگاری کنے ولدا بھلن کرے۔ بھلن ہندن مسٹ کہ کنے فچ و جون اس متو۔ ای بے جون مسٹ۔ پدا ہم ای ساہ ہلیوہ۔ ای ارغ کنیوہ۔ جینی اوڑا دبی خواوہ۔ ای سیل انا و نا بانی نا تہوش و محسوس کیوہ۔ ای ہتم نا پھل و پین آتے ہم دوئی ہلکٹ۔ شام انا پرتا چس و ہم دوئی کریٹ۔ ہراتم دا بانی نا پرک شکرہ، تو کنے بے لغام کرسا دا نگ ایگ خسرہ۔ نوا کہ ای تینا ریپنگ کن اسے گٹھی اس خنو، تاکہ اوڑے ای ہندی مریو۔ جوان اگا، زیبا غادروشم کہ اونت تا پامرے، او وڑاٹ اگا جون کنے زیات دوست بریک۔ ای دا خواوہ ای ہمو جون اٹ پترینگو، اونا رغ رغ اٹ او نا درتھون اوار پیری کیو۔ اونا است انا درپہ تسکان سرمریو۔ اونا سیندا جس و ہلیو۔ ولدا او نا ساہ اٹ او نا بامس

افسانہ

کنے کہوئی اف

پاریہ۔ کرمو ہڑے اسکول آن نراکہ۔
ماسٹر اودے کرمو پارسا ہڑے اسکول
خواننگ نا پنت و نصیحت کریکہ۔ کرمو بیرہ
خواننگ اٹ نوزر الو بلکن او خازگ اٹ
اسٹ نس۔ کس اس اوڑون سنگتی کتو کہ،
میشرک نامتحان اٹ مہ وارفل منگ آن
گڈ کرمو شارانا اسہ ڈاکٹر اسے تون کاریم
کنگ ع بنا کرے، اولیکنگ ع سفائی کنگ
روفہ خلنگ نا کاریم ع کریکہ۔ سال اسے
آن گڈ ناجوڑ آتے سیلہ خلنگ ڈرپ
خلنگ ع ہیل کرے، ہراکلی ٹی کرمونا اُن اُنس
ہموڑے کرموتین کن اسہ کلنگ اس ملا۔
مخلوق خوش مس ناکلی ٹی ڈاکٹر اس یسے،
ولے مخلوق ع داسا لودا ڈاکٹر او فیکین اسہ
عذاب اس جوڑ مریک۔

کریکہ، فی اودے ڈرپ سیلہ خلنگ نا
پاریس امیل ڈاکٹر آخن تے تینا خنیس
کرسا پارے۔
ہندراچک وناڑاٹ پیرانگا ناساہ انا بند منگ

کس اس ڈاکٹر کرمو کن میٹ اس ایسکہ تو
کس اس ڈاکٹر نافیس انا جاگہ عاودے کڈ
اس باگواں تسکہ، وخت وخت ہندن مسکہ
ڈاکٹر کرمو مخلوق ع وام اٹ دوا دارو کریکہ،
ہرا وخت آ مخلوق تینا فصل آتے ہر فیکہ تو
ڈاکٹر کرمو او فیکین تینا پیسہ عاتے بھاز بھلو
بدل اسے ٹی دوئی کریکہ۔
قسمت کرمو آ مہرمان مس داسہ او کرمونا
جاگہ عا ڈاکٹر کریم بخش جوڑ موسس۔
داسہ ڈاکٹر کرموتین کن اسہ ٹوڈی کاراس
ہلک، ہندا کارائی تینا کلینگ آ بسکہ، برام
کنگ آن گڈ او تینا چناتے شارامون
تسوس شارائی اونا بھلو بنگلہ اس نس۔
چنک تے شارانا بھاز بھلو پرائیویٹ
اسکول ایسیٹی تعلیم دوئی کریرہ۔
ڈاکٹر کریم بخش ہموخت اسکان ڈاکٹر نس
ہرا وخت اسکان ہموکلی ٹی اسہ ایم بی بی
ایس ڈاکٹر بتو بس۔
ہرا وخت آ پیرانگا نامارا ونا لاش ع ہر فسارائی
مس توای تینا گام تے کرار کرار ہر فسار
ناکنڈ آرای مسٹ۔
بلہ ہرانگ ہنگ اُس صاحب؟ ڈاکٹر
پارے کئے۔
ای پاریٹ، "ای جوڑ اٹ کئے داسہ کہوئی
اف۔"

نا توار بنا کرے۔ مارتے پوہاڑ کرسا
پارے، ڈاکٹر ڈاکٹر! کنا باوہ ع ہر انت
منگ ع؟
ای داسہ کاٹم ناغل ع اُسٹ آن دریت
جیران مسٹ امرکیو؟
دا، پیرانگا ع ڈو کبدر پوہپتال آ۔ نن تون
آسجین اف۔ ڈاکٹر زور زور آن پارے۔
پیرانگا نامار پارے، کنا باوہ ع بیرہ اٹ
کریس داننت مس تے ڈاکٹر؟

فی زوکر درتے ہسپتال آ
ڈاکٹر پارے۔
ہندا ہیبت آتھون پیرانگا دا
کوڑی عالا۔
داسہ پیرانگا نامار ہو غنگ
ع بنا کرے۔
ننے غٹ ع اسہ نہ اسہ
دے دا کوڑی ع یلہ کروئی
ارے، فی صبر کر اللہ
پاک، نا باوہ نا جاگہ ع
جنت الفردوس کیک۔
ڈاکٹر پیرانگا نامار ع بانکر
کرسا پارے۔
ڈاکٹر کریم بخش ہرا دے
چکی ٹی غٹ چنک کرمو

ع میڈیکل آن ہٹ انت۔ ڈاکٹر پرچی سے آ
لکھسا پارے۔
ناجوڑ آ پیرانگا نامار دودینکسا ہنا میڈیکل آن
ڈرپ سیلہ ہلک ایس۔

.....شاہ فیصل بلوچ

خواب کرسا پاریت۔
فی غصہ کہ صاحب! ای تو ہندن پاریت
ڈاکٹر کئے بشندہ کرسا پارے۔
زور سے آن گڈ ڈاکٹر کنا بلڈ پریشر چیک
کرے، پارے نا بلڈ پریشر چٹ کم ارے،
ای نے کن گڑاس دوا ٹی لکھوہ۔ ایلو نا جان نا
دیر کم مسے، نے طاقی ع اسہ ڈرپ اس
خلیوہ۔ ڈاکٹر تینا پرچی آ لکھسا پارے
کنے۔

ہندا ہیبت وگپ اٹ اسٹ اس بس پارے
ڈاکٹر صاحب! ہموخیر جان الو؟ ہرا دے
اٹ کریس اینو کزیت کرینے۔
نا مخلوق تینا مکمل علاج ع کرفیک، ولدا پارہ
نن جوڑ مفنہ۔ ہندا ناجوڑ ع ملیر یاس کئے
آن پورو علاج کریکہ تو اینو اونا جان
سلامت مسکہ ڈاکٹر تینا اسٹیو اسکوپ ع لُخ
آن کشسا پارے۔
ڈاکٹر صاحب! کئے ڈرپ خلیہ بیرہ گولی
ایت کئے ای ڈاکٹر ع پاریت۔

صاحب! اگر نے تون
پیہ اف خیر اسے فی تہہ۔
ڈاکٹر پارے کئے۔
نہ نہ ڈاکٹر صاحب! دن ع
بچ ع ہیبت اس اف۔ ای
پاریٹ۔
اسہ پین مریض اس جالان
جھولی کریئر، ایئر تے۔
ڈاکٹر ڈاکٹر! دا کنا باوہ ع،
دادے بچ اٹ النگ
اف، ناجوڑ نامار ڈاکٹر ع
پارے۔
ڈاکٹر مریض نا بنض ع ہر سا
پارے ڈو کبدا پیرانگا ع
خاچھو، ڈوڑودا ڈرپ سیلہ

جُج آ دے دفتر اٹ کاریم کنگ آن کاٹم
اٹ کنا بے سدھ غل اس تہہ۔ کاٹم ناغل
آن اُسٹ کنا ارغ کنگ کن ہم کشتو کہ،
اینو کاٹم نا بے سدھ اٹ غل آن دفتر آن
وختی موکل کریٹ۔ ہرا وخت آ اراغا سر
مسٹ تو تینا کوٹھواٹ بھلو بالشت اسے آ
جو کہ کرسات تے تینا مریفسا آرام کنگ نا
کوشٹ کریٹ ولے کاٹم ناغل چٹ کاٹم
ع کنا گولی تسکہ، ماہگل تاس اس دیرانا ایس
پارے بلہ انت مسے نے دن بے سدھ
اُس؟
ای پاریٹ کنا کاٹم اینو بھاز غل کنگ ع، چا
انا پیلا اس کر کاٹم ناغل کنگ ایک مرے۔
"چا، مگہ کاٹم نا، ناغل ع ختم کرو ع؟ فی
خوک انا ڈاکٹر آہن۔" ماہگل پارے۔
خیر، ای کاٹم آتینا رومال اس بیڑاٹ ڈاکٹر
ناکنڈ آرای مسٹ۔ ڈاکٹر نا کلینگ آسر
منگ تون انت اس خنٹ؟ کنا عقل
پرینگ۔ ہر گنڈ آ خنٹ ناجوڑ آک ٹیل آتا
زی آتموک نسر، ناجوڑ آتے ڈرپ لگوک
نس "ڈرپ آک ہندن درنجوک نسر دنگہ،
قصاب سوتے ٹنگے۔
السلام علیکم! ڈاکٹر ع پاریت۔ ڈاکٹر علیکم
السلام پارے۔
ڈاکٹر صاحب کنا کاٹم بھاز غل کنگ ع،
کئے گولی اس ایت ہرا کنا کاٹم ناغل ع
دے۔
صاحب! فی ٹوٹ، ڈاکٹر پارے۔
جی اوڈ ڈاکٹر صاحب!
سہب انا انت گنگلئس ناشتی ٹی تینا؟ ڈاکٹر کنا
بغل اٹ تھ مایٹر ع ترسا پارے۔
"ڈاکٹر صاحب! ای سہب انا ناشتی ٹی چاو
پُراٹ گنگلئس، پین بچ ع گڑاس کتھت۔"
ڈاکٹر ع پاریت۔
صاحب! دایکار آسی تاسوب آن مخلوق نا
کنتش آک خراب مسنو، بلڈ پریشر،
ہارٹ اٹیک آک بھاز مسنو، ڈاکٹر پارے
کنے۔
ڈاکٹر صاحب فی نا اُسٹ ع کشاس چٹ ع
کاٹم ناغل اسے کن دھلا بھلا ناجوڑی تا
ذکر ع شروع کر لیس۔ ای ڈاکٹر آمون ع تینا

All About #Brahui

- * Online Brahui Books
- * Interviews
- * News
- * Novels
- * Poetries
- * Short Stories
-And more

براہوئی ذابابت
براہوئی شی

www.talarbrahui.com

جہج

”جینی مارکس ناخط آک“

دا کتاب ۽ بنا کنگ آن مست ہر اتم ای کماش نامون آدانا سر حال ۽ خواناٹ ”جینی مارکس ناخط آک“ تو اونا چڑک توار بس کہ خط؟ چٹھی اٹنئے آخا؟

ہنداسوب آن دا کتاب کئے بھار دلچسپ لگا کہ داٹی ہراڑے جہانی پڑ آ اسہ انقلابی راہشون فلسفی جہان ناوخر ’کارل مارکس‘ و

اونا زہیفہ وزن دانا بابت نوشت ۽، ہموڑے دا کتاب نابرا ہوئی مٹ بدل اٹی بھار ہندن ۽ کبوتی اریر ہرافتے براہوئی خوانوک و نوشتہ کروک آتا مون آاتنگ الی ۽۔ کتاب نا سر حال آن پاش مریک کہ کتاب اٹی ادبی آخا بلکن لس تران کروک ۽ بولی اس کاریم اٹ اتنگا نے۔ وایلو زبان تا لوز آتا اوار سواری ۽ مٹ بدل اس کنگا نے ہرا کہ اسہ ادبی ۽ بولی اس اف، و بولی نا جندانا شونداری ناکسراٹی اڑانداس منگ کیک۔

گل ہنگوئی نا چندی کتاب آک اریر ہراقتی مٹ و بدل آک و اوتی مروت آ خواری و است خواہی آن نم منگ کپک۔ و داہم پانگ کیسہ کہ براہوئی بولی ٹی پیشن نا بولی تا کتاب آتے مٹ کنگا نا کاریم نا کچ انا کرڈٹ گل صاحب کن کاپک، و لے گل ہنگوئی نا کتاب آتتی ہرا زوریک اریا و انا بابت تران منگ الی ۽، کہ او داسہ گل ہنگوئی اف، بلکن بولی نا اسہ زموار ۽ بندرغ اسے۔ دن کہ ژاں پال سارتر پاپک کہ ادیب تینا مشائی ادیب مریک، و ہرا تم کہ ادیب مس، گز اراج انا حق مریک کہ او اونا نوشت آتا ہارواٹ اوژان سوج کے۔

بیرہ دا آخا بلکن گل ہنگوئی تون اوار کل براہوئی نوشتکار سنگت آتیا ہم تنقید نا کسر داڑے بالک کہ داڑے اوتا ہم زوری ۽ کہ ہراڑے مٹ بدل آک منگ ۽ و لے بولی تون انصاف مفتک ۽، گزاک ادبی دروشم اٹ افس واما، لوز آتا گجین کنگ و براہوئی بولی نا جندانا لوز آتا کاریم اٹ اتنگ، ادبی دروشم نا ساڑی مفتک ۽ و ہندا زبان نا کالچاک چپ جوڑ تے گنڈانو تونسو۔ جوان پاریکہ سنگت کہ دن انگا گزاتیا اولیکو دے تنقید کنگ مروس تو کیسی کیسی کتاب

آک ہندازوری اٹ نوشتہ کنگتو سر۔ دن کہ مہالو پاریت کہ دا کتاب اٹی اما، ایلو بولی تا لوز آتا اوار سواری تون اوار بھلا زوری دادے کہ داٹی ادبی ۽ زبان اس کاریم اٹ اتنگے۔

دکد جاگہ اس نوشتہ کرینے کہ: ”و لے کارل، نے کن بیان نہ کرو کو حد سے سکان مہر کیوہ۔“

دانا جاگہ غادن ہم تو منگ کریکہ کہ ”و لے کارل، نے کن بیان منگ کپروک کچ اسکان مہر کیوہ۔“

ہندن پن جاگہ اس نوشتہ کیک کہ: ”چونکہ جرمن بندرغ آک ہولن کتاب اتیا تئین تخرہ“

دن ہم منگ کریکہ کہ ”دن کہ نے ساء کہ جرمنی نا ہندی آ بندرغ آک ہولن انگا کتاب آتیا زیات باور کیوہ۔“

جاگہ اس پن ارے کہ: ”و لے نہ تو چپ ہو غنگ کریدہ او نہ سلگ کیوہ۔۔۔ جوان مس کہ است انا غے موٹ ۽ اسے وار تون تینا کل آن متکن آوغٹ آن وفادارا دوست آکشیو“

دادن ہم منگ کریکہ کہ ”جوان مس کہ است انا غے موٹ ۽ اسے وار تون تینا مست انا وفا کروک آ سنگت تون کشو۔“

یات سلے کہ داڑے جینی بھلو چٹھی اس نوشتہ کیک ادیسری ٹی تا پاپک کہ جوان ۽ تینا است انا لارے نے تون کشو کہ کنی کنا مست انا سنگت اُس۔ و گل ہنگوئی مٹ کرسا لوز آتا گواچنی معنے غاتے گیرام کرینے۔

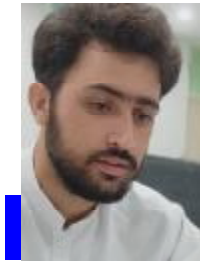
ہندن پن چندی جاگہ غا کتاب نا معنے نا جاگہ غا لوز آتا معنے نازی آ مٹ و بدل کنگا نے کہ خوانوک آ بندرغ تینا جندانا بولی ٹی خوانگ ۽ ہم بہہ مفک دن کہ جاگہ اس

”پی، ہن، تو لے فٹکو ۽، اس کا سرمست، غٹے اندیز آتے، دہونگا، پی ہونورنگ، فصیح اسے“ وائے۔

پین کیسی لوز آک کتاب اٹی ہندن پنوک وڑ اٹ نوشتہ کنگا نو کہ اوتا خوانگ کت پُوش اٹ ہی منگ کیک، و معنے تے پچر مزغ اٹ تولپک۔

(اگہ دن مروس؛ جین، تولفتکو ۽، اسکان سرمست، اٹیا نا غٹ ۽، دن انگا جین ۽ رنگ، بندرغ اسے۔ وائے)

ہندن پیشن نا لوز آتا کاریم اٹ اتنگ نا کچ

ہم کتاب اٹ اصل زیات ۽ دکہ: ”سویت ہارٹ، ڈیر، مسٹر، اینگلز، خاہوت نا چیف، وائن نوش کنگ، دوست، مانی ڈیزر اینگلز، کنا ڈیزر جوزف، جٹلین، تب ٹھیک اف، ہپ آک ٹھیک متو۔“

دن ہم تو منگ کریکہ کہ بولی نا ادبی گرج آتے پورو کنگ کن دافنے کنا ہنین وچین آ مارکس، کنا است آن خوک انگا، خاہوت نا کماش، شراب، سنگت، کنا خواہہ اینگلز، ٹھپ آتا ڈراخ منگ، تب انا جوان منگ وائے۔

واہم دا اسہ بھلو ہیبت اسے کہ اینو براہوئی بولی ٹی جہانی ادب آن گزاک مٹ مرسا ادب اٹ و دکی کنگ نا سوب منگ ۽۔ و لے براہوئی بولی نا ادیب آتے ادب نا چاگڑد ۽ بہہ مرسا ادبی زمواری تے کوپہ تروئی ۽ کہ بولی نا شوندار کن اونا میار نا برجا سلگ الی ۽۔ نہ تون تینا زبان نا گواچنی ۽ اصل بے ڈس کروں۔ (خدا کپ)

داکان بیدس دا کتاب جہانی پڑ آ بھازا ہیبت والو کتاب اسے، ہرائی کارل مارکس نا زندگانی نا گواچن، خواریک و ادبی پڑ آ اونا خدمت آک نامون آ اونا اُرائی نا دویت نوشتہ کروک آ چٹھی تیان بریرہ۔ کتاب ۽

خوانگ آن پدای سر پدمست کہ گواچنی اسہ نرینہ اسے نا سرہی و پن کنگ اٹی نیازی تا بھار بھلو کڑد اسے و خاص وڑاٹ بندرغ نا اُرائی ناہرا کہ گواچنی اُرائی مارکس۔ اول سر اٹ کہ کارل مارکس ۽ اونا جندانا ڈیہہ جرمی آن بے دخل کرسا فرانس و پدی بلجیم آ رادہ کنگ گز اونا اُرائی اوڑکن زہیری مرسا اوڑا کبھی چٹھی تے نوشتہ کیک و تینا زہیری نا مارکس انا مغول منگ نا لگہ غاتے کیک، تینا مہرانا درشانی ۽ ہم کیک و مارکس اکن است ہمشا اودے جہان نا ایلو مجوبہ غاتیا نا رتینا رکھ و خیال داری نا پارت ایتک۔

دکہ جہاں نوشتہ کیک کہ: کئین آ کارل، بس نی چک جوڑ مر، نے کنا دروا ۽۔۔۔!

ہندن ہرا تم مارکس ۽ لندن آ رادہ کنگ گز اواڑ تون اوار اونا خاہوت و چناک ہم تد مریرہ گز اواڑے جینی کہ اسہ شیر زال اس کس تینا اُرخ ناہروٹاٹ مک ۽ کیک۔ و تون مال وزرانا کبوتی کس و لے جینی ہمو حالیت آتتی ہم تینا اُرخ تون اوار مرسا اونا ادبی کاریم تے نئے بیرہ جوان سر پدمرک بلکن اواڑ تون ادبی کاریم تتی مک ہم کیک و مارکس انا کیسی ادبی و سیاسی سنگت آتے تینا دو اٹ چٹھی نوشتہ کرسا کیک ہراقتی فریڈرک اینگلز، جوزف وی دیمیر، ایڈولف کلس، جان فلپ و دائے اوار کسر۔ او ہموقیان وام خواہک و تینا ارا ۽ چلیفک۔ اوتے مارکس انا حالیت آتا پارا کیک و مارکس ۽ اونا سنگت آتھون اوار ی نا احساس ترسا کیک کہ دا سخت انگا وخت آتتی ہم نی تینا فیس۔

داتیوئی غا کتاب مارکس انا زہیفہ نا شیر زالی و مارکس انا مژدی نا شاہدی ایتک کہ اوتیا بھار سخت ۽ وخت بسک کہ اوتک تینا ڈیہہ ۽ بلہ کنگ آ امنا کریر و لے تینا قلم تے سیاسی و ہفنگ و گواچنی ۽ پاش کنگ آن تو تون۔ دن انگا کتاب آتا مٹ کنگ براہوئی بولی نا گرج ہم ارے واملی ہم تاکہ بولی شوندار ی ناکسر آتے۔